

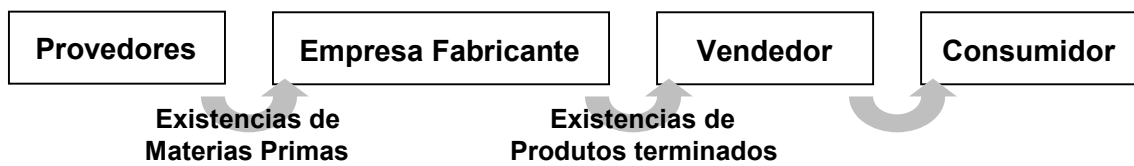
UNIDADE 4 – A función de aprovisionamento

Resumo

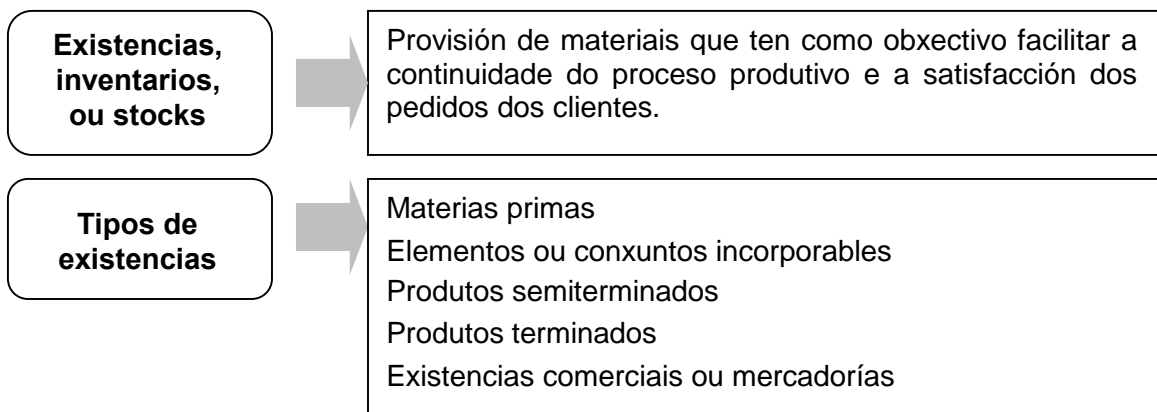
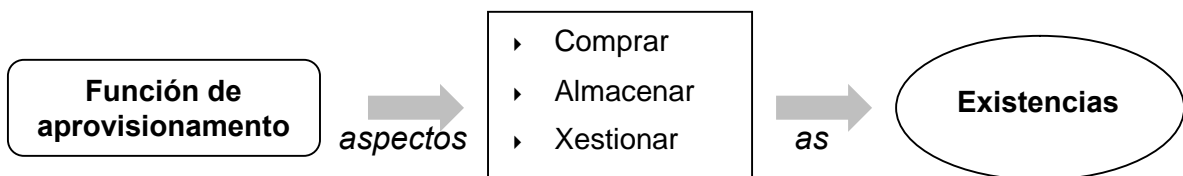
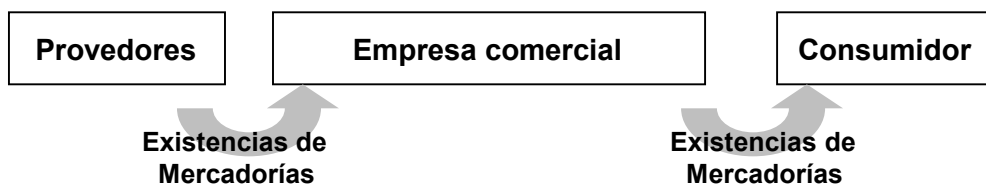
Cadea de subministración

Engloba todos os procesos que permiten a transformación de materias primas en produtos e servizos rematados, que, posteriormente, son ofrecidos e distribuídos ao consumidor para satisfacer a súa demanda. É distinto para unha empresa industrial ou comercial.

Cadea dunha **empresa industrial ou fabricante**:

Cadea dunha **empresa comercial**:

Obxectivos

- › **Obxectivo técnico:** manter unhas existencias suficientes que impidan calquera retraso na elaboración de produtos ou rotura de stocks.
- › **Obxectivo económico:** minimizar o custo das existencias almacenadas.

Custos

Custo de adquisición	Resultado de multiplicar a cantidade mercada polo prezo. Pode haber descontos por cantidade comprada.
Custos de pedido ou de renovación	Teñen que ver coa xestión do pedido: dende a chamada de teléfono ata os portes, os seguros no transporte, etc.
Custo de almacenamento ou mantemento	Alugar locais, pagar ao persoal dedicado ao almacén, enerxía, as minguas e perdas de valor dos produtos almacenados. Ademais hai uns custos financeiros.
Custos de ruptura	Prodúcese cando a empresa queda sen existencias.

Modelos de xestión dos inventarios

Modelo de Wilson

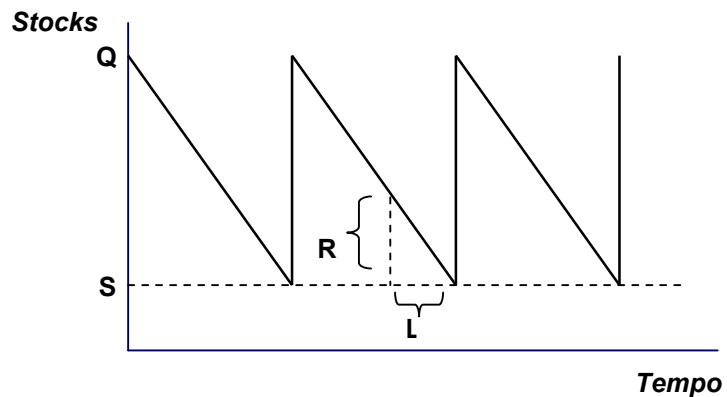
Modelo ABC

Just-in-Time

Modelo de Wilson

Serve para calcular o pedido óptimo, que é aquel volume de pedido que fai **mínimos os custos totais de aprovisionamento**.

A súa forma gráfica é denominada "dentes de serra":

Q: Volume de pedido óptimo.

R: Nivel de existencias en almacén cando se realiza o pedido (sumadas ao nivel de seguridade)

S: Stock de seguridade.

L: Prazo de aprovisionamento, tempo que tarda en chegar o pedido ao almacén e que é constante.

Pedido óptimo:

$$Q = \sqrt{\frac{2KD}{g}}$$

D: Demanda anual de artigos vendidos ou que entran no proceso de produción.

g: Custo unitario de almacenamento anual.

K: Custo de realización de cada pedido.

n: Número de pedidos ao ano. $N = D/Q$.

Os custos totais do aprovisionamento: $C_t = C_g + C_a$

Custo de xestión do pedido: $C_g = k \times (D/Q)$

Custo de almacenamento: $C_a = g \times [S + (Q/2)]$

Modelo ABC

É frecuente que, aproximadamente o 20% do total dos artigos, representan un 80% do valor do inventario, mentres que o restante 80% do total dos artigos inventariados alcanza o 20% do valor do inventario total.

O método ABC consiste en dividir as existencias totais en tres categorías (A, B e C):

Artigos A: Se se esgotasen poderían deter a produción. Control estrito e detallado.

Artigos B: Aqueles artigos de importancia secundaria.

Artigos C: Os de importancia reducida.

JIT (Just-in-time)

Método asociado ao período da reconstrución da economía xaponesa despois da II Guerra Mundial.

Este sistema fundaméntase na fabricación baixo pedidos en firme: a produción desenvolverase en función da demanda. Consiste en minimizar as existencias de materiais e de produtos terminados, podendo chegar a anulalas practicamente. As súas dúas funcións principais son: o control da produción e a mellora de procesos.

Métodos de valoración das existencias

Método do prezo medio ponderado (PMP)

É o máis utilizado e consiste en calcular o valor medio das existencias, utilizando a media ponderada $PMP = (Q_1 \times P_1 + Q_2 \times P_2 + Q_3 \times P_3 + \dots) / (Q_1 + Q_2 + Q_3 + \dots)$

Método F.I.F.O. (primeira entrada, primeira saída) (first-in, first-out)

Valora as existencias ao prezo das máis antigas, as primeiras que entraron no almacén.